

A felperes álláspontja szerint a Tanács alapvető eljárási követelményeket sértett meg és visszaélt hatáskörével azáltal, hogy a Bizottság által lefolytatott alapul szolgáló eljárások megfelelő figyelembevétel nélkül fogadta el a vitatott rendeletet.

A felperes szerint a Bizottság i) nem vizsgálta meg megfelelően a panaszosok helyzetét és/vagy elmulasztotta azok helyzetének megfelelő meghatározását, ii) lényegtelen információkat vett figyelembe és/vagy nem a nem vette figyelembe a rendelkezésre álló információkat, iii) nem megfelelően mérte fel a releváns közösségi gazdasági ágazat károsodását, iv) nem bizonyította, hogy közösségi érdek fűződik a behozatali vám kivetéséhez, és v) megsértette a felperes védekezéshez fűződő jogát

A felperes álláspontja szerint ez hatáskörrel való visszaélésnek minősül.

(¹) HL 2006., L 270., 4. o.

2006. december 4-én benyújtott kereset – Calebus kontra Bizottság

(T-366/06. sz. ügy)

(2007/C 20/44)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Calebus, S.A. (Almería, Spanyolország) (képviselő: R. Bocanegra Sierra ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság mondja ki a mediterrán bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzék elfogadásáról szóló, 2006. július 19-i 2006/613/EK bizottsági határozat (HL L 259., 2006.9.21., 1. o.) semmisségét, illetve semmisítse meg vagy vonja vissza a határozatot joghatásainak megszüntetése mellett, amennyiben az KJT-nek nyilvánítja az ES 611 0006 „Ramblas de Jergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”-t, a „Las Cuerdas” ingatlant is beleértve, továbbá kötelezze a Bizottságot a hivatkozott KJT határvonalának oly módon történő megváltoztatására, hogy az a hivatkozott ingatlant abból vegye ki.

Jogalapok és fontosabb érvek

Kéréme alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a vitatott határozat:

- ellentétes a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvvel (¹), amennyiben a KJT ES 611 0006-ba az ő tulajdonában álló olyan földterületeket is belefoglalt, amelyek nem felelnek meg az előírt környezeti feltételeknek; és
- önkényes, mivel ugyanezen területbe olyan földterületeket is belefoglalt, amelyek olyan értékekkel rendelkeznek, amelyek kötelezővé teszik azok KJT-kénti minősítését.

(¹) HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

2006. december 4-én benyújtott kereset – Kuwait Petroleum Corp. és társai kontra Bizottság

(T-370/06. sz. ügy)

(2007/C 20/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: a Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuvait), a Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Egyesült Királyság), és a Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Hollandia) (képviselők: D. W. Hull, Dr. G. M. Berrisch ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2006. szeptember 13-án hozott C(2006) 4090 végleges bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az a felperesekre vonatkozik; másodlagosan
- csökkentse a kiszabott bírság összegét;
- mindenképpen kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2006. szeptember 13-i határozatával (a megtámadott határozat) a Bizottság a Kuwait Petroleum Corp. (KPC), a Kuwait Petroleum International Ltd (KPI) és a Kuwait Petroleum (Nederland) BV (KPN) társaságokkal – a felperesekkel – szemben egyetemlegesen 16 632 millió eurós bírságot szabott ki az EK 81. cikknek a holland bitumen piaci árak rögzítésével történő megsértésért. A felperesek mindegyike az alábbi érvek alapján kéri a megtámadott határozat megsemmisítését, illetve másodlagosan a bírság csökkentését:

Az első jogalapban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló jogban való és ténybeli tévedést követett el, mivel téves jogi mércét alkalmazott, amikor a KPC és a KPI felelősségét állapította meg a KPN magatartásáért, és mivel ezt nem bizonyította megfelelően a helyes jogi mérce szerint. Pontosan azt állítják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban úgy találta, hogy mind a KPC, mind a KPI felelős a KPN vezetőinek a holland bitumen kartellben való részvételéért azon az alapon, hogy a KPN a KPC 100 %-os tulajdonában lévő leányvállalata, és mind a KPC, mind a KPI széleskörű ellenőrzési jogot gyakorolt a KPN felett. A felperesek úgy érvelnek, hogy egy anyavállalat felelőssége nem állapítható meg kizárólag a részesedés és a széleskörű ellenőrzési jog alapján, valamint hogy a Bizottságnak bizonyítania kell, hogy az anyavállalat oly mértékű ellenőrzést gyakorolt a leányvállalatának a jogsértés által érintett piacon megvalósított magatartására, hogy ésszerű azt feltételezni, hogy a leányvállalat nem járt el önállóan a jogsértés tekintetében.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak a második jogalapban, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, illetve másodlagosan a bírságokat csökkenteni kell, mivel a Bizottság szerintük jogban való tévedést követett el, amikor a 2002-es engedékenységi közleményt⁽¹⁾ megsértve szabott ki bírságot a felperesekkel szemben, amely közlemény úgy rendelkezik, hogy amennyiben egy vállalkozás a Bizottság előtt korábban ismeretlen tényekre vonatkozóan szolgáltat bizonyítékot, amely közvetlenül összefügg a feltételezett kartell jelentőségével vagy fennállása időtartamával, a Bizottság ezeket a tényezőket nem használja fel a bizonyítékot szolgáltató vállalkozásra kiszabott bírság megállapításakor.

Végül a harmadik jogalapban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérleget hibát vétett a bírságcsökkentés százalékaának a 2002-es engedékenységi közlemény alapján történő meghatározásakor, következésképpen úgy érvelnek, hogy a bírságot a lehető legnagyobb csökkentéssel, 50 %-kal kell csökkenteni.

⁽¹⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű kiadvány 8. fejezet, 2. kötet, 155. oldal)

2006. december 14-én benyújtott kereset – IMI és társai kontra Bizottság

(T-378/06. sz. ügy)

(2007/C 20/46)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: az IMI plc (Birmingham, Egyesült Királyság), az IMI Kynoch Ltd (Birmingham, Egyesült Királyság), a Yorkshire

Fittings Limited (Leeds, Egyesült Királyság), a VSH Italia Srl (Bregnano, Olaszország), az Aquatis France SAS (La Chapelle St. Mesmin, Franciaország) és a Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Ravensburg, Németország) (képviselek: M. Struys és D. Arts ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügy) 2006. szeptember 20-án hozott, a 2006. szeptember 29-i határozattal módosított C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat 2. cikke b) pontjának (1) és (2) bekezdését;
- másodlagosan csökkentse a felperesekre kiszabott bírságot; továbbá
- kötelezze a Bizottságot költségek fizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a COMP/F-1/38.121 szerelvények-ügyben 2006. szeptember 20-án hozott C(2006)4180 végl. jav. bizottsági határozat részleges megsemmisítésére irányul, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együttesen megsértették az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét az árak rögzítésével, árlistákban, árengedményekben és kedvezményekben történő megállapodással, áremlések végrehajtási mechanizmusában való megállapodással, a nemzeti piacok és a vevők felosztásával, valamint más kereskedelmi információk cseréjével.

Keresetük alátámasztására a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, mivel a vitatott határozattal a felperesekre kiszabott bírság a Bizottság korábbi gyakorlatával összevetve túlzott a felperesek, illetve a releváns piac méretére figyelemmel. A jogsértés súlyának értékelése során azzal, hogy a préselt szerelvények értékesítését beszámította a releváns piac méretébe, a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett.

A felperesek továbbá előadják, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett annak állításával, hogy a felperesek nem bocsátottak a rendelkezésére az Egyesült Királyságban irányadó, illetve a páneurópai megállapodások közötti kapcsolatra vonatkozó bizonyítékot. A Bizottság kifogásközlése e tekintetben hiányos volt. Ezenfelül azzal, hogy megtagadta a felperesektől az engedékenységi közleményen⁽¹⁾ kívüli együttműködésükért a bírságcsökkentést az Egyesült Királyságban működő és a páneurópai kartell közötti kapcsolatra vonatkozó bizonyíték rendelkezésre bocsátásáért, míg a FRA.BO társaságnak ugyanezen az alapon bírságcsökkentést nyújtott az eljárásnak a helyszíni vizsgálat utáni folytatásához nyújtott bizonyítékért, a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét.